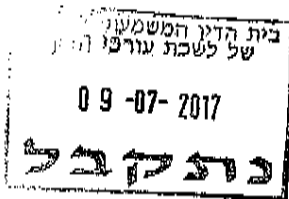

בבית הדין המשמעתי הארצי
של לשכת עורכי הדין

בד"א 54/17
בפני הרכב בראשות כב' אב"ד
עו"ד חיים קנת

המבקשת: האגודה לזכויות האזרח בישראל
ע"י ב"כ עו"ד אבנר פינצ'וק ואח'

בעניין שבין:

ברק כהן, עו"ד
ע"י ב"כ עו"ד אבי אודיז

המערער

- נ ג ד -

ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין -

מחוז תל אביב והמרכז

ע"י פרקליטת הועדה, עו"ד אשרת חנוך

המשיבה

תגובת המשיבה לבקשת האגודה לזכויות האזרח בישראל

להצטרף לדיון במעמד ידידת בית המשפט

בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד מיום 6.7.2017 מתכבדת בזאת המשיבה ליתן תגובתה כדלקמן:

1. המשיבה מתנגדת לצירופה של האגודה לזכויות האזרח בישראל להליך הערעור על החלטת ההשעיה הזמנית, ותטען כי דין הבקשה להידחות על הסף, בראש ובראשונה מפאת השיהוי הניכר שחל בהגשתה.
2. ערעורו של המבקש על החלטת ההשעיה הזמנית בעניינו הוגש ביום 28.5.2017. מועד הדיון בערעור ידוע לצדדים מזה למעלה מחודש ימים. ועדיין המבקשת בחרה להגיש את הבקשה להצטרף לדיון רק ביום חמישי ה-6.7, וזאת ללא הצגת הנמקה כלשהי לגבי הסיבה בעטיה מוגשת הבקשה באיחור כה רב ומבלי שיהיה סיפק בידי המשיבה להתייחס אליה כנדרש.
3. ברור ומובן כי בנסיבות האמורות לא יהיה בצירוף הצד הנוסף כדי לתרום לדיון ולייעל אותו, אלא צירופה של המבקשת בעיתוי כה מאוחר ישמש אך ורק כדי לסרב את ההליך ולהאריכו שלא לצורך. די באמור לעיל כדי להביא לדחיית הבקשה על הסף.

4. למעלה מן הצורך ייטען, כי גם לגופו של עניין אין כל מקום וכל צורך בצירופה של המבקשת להליך במסגרת המוסד "ידיד בית המשפט".
5. להווי ידוע כי אין כל תקדים לשימוש במוסד "ידיד בית המשפט" במסגרת ההליכים המשמעותיים בלשכת עורכי הדין, והמבקשת עצמה מעולם לא ביקשה להצטרף להליך כלשהו בבתי הדין המשמעותיים בטענה שיש בכוחה לתרום מ"מומחיותה" להליכים.
6. יתרה מכך, המבקשת אינה מצהירה על עצמה כמומחית בדיני אתיקה, ולא בכדי. שהרי למבקשת אין כל הבנה או ניסיון מקצועי בדיני אתיקה. לפיכך, לא ברור איזו תרומה פוטנציאלית יכולה להיות לעמדתה בהליך ערעור על החלטת בית הדין המשמעותי המחוזי בבקשה לפי סעיף 78(ג) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.
7. ודוק: בהלכת קוזלי אליה מפנה המבקשת נקבע מפורשות כי יש מקום לשקול הצטרפותו של עותר ציבורי נוסף רק אם יש יסוד להניח כי יהיה בהצטרפותו כדי לתרום תרומה מחדשת, שהיא בעלת משמעות בהקשר לסוגיה המתבררת לפני בית המשפט, ובוודאי שאין מקום לצירופו אם מתוך הבקשה נראה כי הם חוזרים על עמדות שכבר נטענו על ידי הצד שאליו הם מבקשים להצטרף (פד"י נג' (1) 529, בעמ' 555).
8. עיון בבקשת המבקשת מלמד כי זהו בדיוק המצב בענייננו, שהרי המבקשת אינה מחדשת דבר אלא רק חוזרת על אותם טיעונים בהקשר של חופש הביטוי, אותם העלה המערער הן בדיון בבקשה להשעיה זמנית בפני בית הדין המחוזי, והן בהודעת הערעור בפני בית דין נכבד זה.
9. אשר על כן, לא רק שאין למבקשת את המומחיות או הניסיון המשפטי הדרוש כדי לסייע לבית הדין הנכבד בדיני אתיקה, אין לה גם טיעונים חדשים לתרום לדיון והיא רק ממחזרת טענות שהעלה המערער, טענות שגם כך לגישת המשיבה אין להן מקום בהליך משמעותי פרטני שנולד בעקבות העמדתו של המבקש לדין פלילי.
10. לאור כל האמור לעיל, ובמיוחד נוכח השיהוי הניכר והבלתי מוסבר שחל בהגשת הבקשה בידי גוף שאין לו כל תרומה לדיון ושיהיה בהצטרפותו רק כדי לסרב לאותו ולהאריך אותו, יתבקש בית הדין הנכבד לדחות הבקשה על הסף.

 אשית חנוך, עו"ד

פרקליטת ועדת האתיקה המחוזית
 לשכת עורכי הדין מחוז תל אביב והמרכז
 ב"כ המשיבה